

PŘEDKLÁDACÍ ZPRÁVA PRO PARLAMENT

Důvody uzavírání smluv o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací

Závazky vyplývající z členství v Organizaci Severoatlantické smlouvy (dále jen „NATO“) a v Evropské unii (dále jen „EU“), stejně jako ekonomické, vojenské a politické vztahy České republiky s sebou přinášejí nutnost výměny utajovaných informací (dále jen „UI“). Vzhledem k tomu, že neexistuje žádná multilaterální smlouva, která by tuto problematiku upravovala, a to ani mezi členskými státy NATO nebo EU, je nutné právní rámec pro výměnu a vzájemnou ochranu UI v mezinárodním styku zajišťovat prostřednictvím bilaterálních smluv.

Při stanovování priorit v této oblasti vychází Národní bezpečnostní úřad (dále jen „Úřad“) z praktické potřeby výměny UI s konkrétními státy v souladu se zahraničně-politickými zájmy ČR. Smlouvy o výměně a vzájemné ochraně UI (dále jen „Smlouva o UI“) jsou sjednávány jen s těmi státy, které prokáží schopnost zajistit poskytnutým českým UI alespoň takovou úroveň ochrany, jako jim poskytuje ČR. K dnešnímu dni byly tyto smlouvy sjednány s většinou států EU a NATO a dále s tzv. partnerskými státy, tj. státy, které na členství v EU a NATO aspirují nebo s oběma organizacemi spolupracují.

Sjednání Smlouvy o UI se jeví vhodné a pro Českou republiku i Srbsko výhodné z několika důvodů. Existence bezpečnostní smlouvy mezi Srbskou republikou a NATO v rámci Partnerství pro mír předpokládá jednak intenzifikaci spolupráce v oblasti bezpečnosti a zároveň zjednodušení procesu výměny utajovaných informací mezi oběma subjekty. V tomto smyslu dochází od roku 2010 mezi Srbskem a Českou republikou jako členem NATO k plné obnově spolupráce a jejímu rozšiřování v uvedených oblastech. Tato spolupráce je podmíněna nejen výměnou UI NATO, ale i národních UI.

Usnesením vlády ČR ze dne 5. prosince 2012 č. 901 vláda vyslovila souhlas se sjednáním Smlouvy mezi Českou republikou a Srbskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací a zároveň doporučila prezidentu republiky, aby podepsanou Smlouvu ratifikoval po vyslovení souhlasu Parlamentu České republiky.

Současné česko-srbské vztahy jsou tradičně na velmi dobré úrovni, Česká republika podporuje integraci Srbska do evropských struktur. Všestranný rozvoj politických, ekonomických a kulturních vztahů patří mezi priority české zahraniční politiky.

V současné době se Úřad ve spolupráci se svým srbským partnerem soustřeďuje na právní i faktické otázky v oblasti ochrany utajovaných informací, zvyšování efektivity fungování příslušných orgánů, a to zejména formou konzultací a workshopů. Oba úřady dále plánují spolupráci v oblasti kybernetické bezpečnosti.

Ochrana UI je v Srbské republice upravena zákonem č. 104/2009 ze dne 11. 12. 2009 o utajovaných informacích. Odpovědnost za ochranu národních UI a UI cizí moci má v Srbsku Kancelář Rady národní bezpečnosti a ochrany utajovaných informací, dále jen „Kancelář“, jehož ředitele jmenuje a odvolává vláda po projednání v Radě národní bezpečnosti. Kancelář (resp. ředitel Kanceláře) je odpovědný předsedovi vlády a vládě. Podle čl. 86 a 87 zákona č. 104/2009 je Kancelář odpovědná za všechny aspekty ochrany UI (vydávání osvědčení a bezpečnostních oprávnění, implementaci mezinárodních závazků a dohod uzavřených s jinými státy a mezinárodními organizacemi v oblasti ochrany utajovaných informací, spravování utajovaných informací cizí moci v rámci Centrálního registru, dohled a dozor nad prováděním a dodržování zákona o utajovaných informacích

atd.). Podobně jako v členských státech NATO a EU je přístup k UI umožněn pouze osobám (samozřejmě s výjimkou zvláštního přístupu explicitně uvedených ústavních činitelů), které jsou držiteli osvědčení pro příslušný stupeň utajení, jsou poučeny a přístup k UI nezbytně potřebují pro výkon své funkce. Stupně utajení jsou čtyři: ИНТЕРНО/ INTERNO (VYHRAZENÉ), ПОВЕРЉИВО/POVERLJIVO (DŮVĚRNÉ), СТРОГО ПОВЕРЉИВО/STROGO POVERLJIVO (TAJNÉ), ДРЖАВНА ТАЈНА/DRŽAVNA TAJNA (PŘÍSNĚ TAJNÉ).

Česká delegace expertů při jednání o návrhu Smlouvy postupovala v souladu se vzorovou směrnicí pro expertní jednání o návrzích Smluv o UI. Při jednání bylo dosaženo stanoveného cíle - umožnit výměnu UI mezi smluvními stranami a zajistit jejich odpovídající ochranu. Za tímto účelem se obě smluvní strany zavazují poskytovat vyměněným UI alespoň takovou úroveň ochrany, jakou poskytují UI národním. Zejména se zavazují, že přístup k UI poskytnutým druhou smluvní stranou neumožní neoprávněným subjektům nebo třetím stranám. Návrh Smlouvy dále upravuje srovnatelnost opatření při nakládání s UI a opatření, která mají neoprávněným subjektům znemožnit nebo ztížit přístup k UI. Návrh Smlouvy také obsahuje ustanovení upravující podmínky, za kterých si smluvní strany vzájemně uznávají bezpečnostní oprávnění vydaná národními bezpečnostními úřady podle vnitrostátních právních předpisů. Výslovně jsou určeny orgány smluvních stran kompetentní v otázkách ochrany UI, které jsou příslušné k provádění této Smlouvy. Dále jsou stanoveny vzájemné notifikační povinnosti a formy spolupráce (zejména při provádění bezpečnostních řízení).

Lze konstatovat, že při expertních jednáních byly zájmy České republiky prosazeny v největší možné míře.

Vzhledem k tomu, že Srbsko je signatářem bezpečnostní dohody s NATO v rámci Partnerství pro mír, kandidátskou zemí pro přístup k EU a v posledních letech dochází k obnově intenzivní spolupráce České republiky a Srbska v mnoha oblastech, je sjednání předložené Smlouvy plně v souladu se zahraničně-politickými zájmy České republiky.

Informace o souhlasném stanovisku srbské strany

Srbská strana s návrhem textu Smlouvy vyslovila souhlas bez výhrady.

Charakteristika Smlouvou přejímaných závazků

Preambule

V preambuli smluvní strany deklarují přání zajistit ochranu UI vyměněných mezi nimi nebo mezi právníckými a fyzickými osobami spadajícími pod jejich jurisdikci při vzájemném respektování národních zájmů a bezpečnosti.

Článek 1 – Rozsah působnosti

Cílem této Smlouvy je zajistit ochranu UI vyměněných nebo vytvořených v průběhu spolupráce mezi smluvními stranami nebo právníckými a fyzickými osobami pod jejich jurisdikcí. Smlouva se vztahuje na všechny další (soukromoprávní i veřejnoprávní) dohody a formy spolupráce smluvních stran nebo právníckých a fyzických osob pod jejich jurisdikcí, zahrnující UI.

Zpravodajské služby smluvních stran si vyměňují utajované informace přímo. Toto ustanovení bylo vloženo do Smlouvy na výslovnou žádost zpravodajské služby Srbska BIA, protože srbská právní úprava nedovoluje přímou dvoustrannou výměnu UI se

zpravodajskými službami cizí moci a ustanovení čl. 1 odst. 3 běžně používané ve Smlouvách o UI¹ tak nebylo možno použít.

Článek 2 - Vymezení pojmů

V zájmu zajištění jednotného výkladu jsou pro účely Smlouvy definovány následující pojmy: „utajovaná informace“, „utajovaná smlouva“, „poskytující strana“, „přijímající strana“, „třetí strana“.

UI se rozumí každá informace, bez ohledu na svoji formu, která v souladu s vnitrostátními právními předpisy některé smluvní strany vyžaduje ochranu proti vyzrazení, zneužití nebo ztrátě, a která byla takto označena.

Utajovanou smlouvou se rozumí smlouva, která obsahuje nebo jejíž provádění zahrnuje přístup k utajované informaci;

Poskytující stranou se rozumí smluvní strana včetně právnických a fyzických osob pod její jurisdikcí, která poskytne UI.

Přijímající stranou se rozumí smluvní strana včetně právnických a fyzických osob pod její jurisdikcí, která přijme UI.

Třetí stranou se rozumí stát včetně právnických a fyzických osob pod jeho jurisdikcí nebo mezinárodní organizace, které nejsou smluvní stranou této Smlouvy.

Článek 3 – Příslušné bezpečnostní úřady

Smlouva upravuje práva a povinnosti osob a některá její ustanovení patří mezi tzv. „*self-executing*“. To znamená, že předpokládá výkon těchto práv bez dalšího. V souladu s principy právní jistoty a veřejnosti je vhodné, aby orgány, které budou v konkrétních případech rozhodovat o těchto právech a povinnostech, byly v textu Smlouvy výslovně určeny.

V článku 3 jsou proto výslovně uvedeny národní bezpečnostní úřady, tj. orgány smluvních stran odpovědné za výkon státní správy v oblasti ochrany UI a za provádění Smlouvy. V ČR je takovým úřadem Národní bezpečnostní úřad a v Srbsku Канцеларија Савета за националну безбедност и заштиту тајних података.

Vzhledem k tomu, že ve Smlouvě nejsou uvedeny adresy národních bezpečnostních úřadů, stanovuje se těmto povinnost vzájemného informování se o oficiálních kontaktních údajích. Národní bezpečnostní úřady si též sdělí názvy dalších příslušných úřadů, jež jsou rovněž odpovědné za ochranu utajovaných informací a za provádění této Smlouvy.

Článek 4 - Stupně utajení

UI poskytnutá podle této Smlouvy se označí příslušným stupněm utajení v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvních stran. Na základě úrovně ochrany poskytované smluvními stranami národním UI jednotlivých stupňů utajení je dovozena jejich rovnocennost, která je vyjádřena v tabulce.

Článek 5 - Přístup k utajovaným informacím

Ochrana UI sestává z opatření v několika oblastech bezpečnosti. Základním principem v oblasti personální bezpečnosti je umožnit přístup k UI pouze těm osobám, které splňují podmínky stanovené právními předpisy, a které přístup k těmto utajovaným informacím potřebují v rámci své oficiální funkce a k výkonu určitého úkolu. Toto řešení vychází

---

¹ „Ustanovení Smlouvy se neaplikují na výměnu informací v rámci přímé spolupráce mezi zpravodajskými službami smluvních stran“.

z reciprocity a předpokládá znalost okruhu osob, které podle vnitrostátních právních předpisů druhé smluvní strany mají mít přístup k UI.

Článek 6 – Bezpečnostní zásady

Smluvní strany se zavazují, že v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění ochrany UI, která jim budou podle Smlouvy poskytnuta. Článek dále stanoví základní principy, které mají tuto ochranu zajistit.

Poskytující strana zajistí, že utajovaná informace je označena příslušným stupněm utajení a doplňujícím označením v souladu s jejími vnitrostátními právními předpisy, informuje přijímající stranu o všech podmínkách užití utajované informace a informuje přijímající stranu o všech následných změnách nebo zrušení stupně utajení poskytnuté UI. Doplňujícím označením se rozumí označení blíže určující podmínky poskytnutí UI, tj. vymezení okruhu distribuce UI nebo dobu utajení UI.

Přijímající strana zajistí, že přijatá UI je označena rovnocenným stupněm utajení v souladu s tabulkou rovnocennosti uvedenou v článku 4 Smlouvy. Základní povinností přijímající strany je dále zajistit přijaté UI stejnou úroveň ochrany jakou poskytuje národním UI rovnocenného stupně utajení. Přijímající strana dále nesmí snížit stupeň utajení přijaté UI ani jej zrušit bez písemného souhlasu poskytující strany.

Přijímající strana nesmí poskytnout UI třetí straně bez předchozího písemného souhlasu poskytující strany a je oprávněna UI použít pouze k účelu, za kterým byla poskytnuta, přičemž poskytující strana může určit zvláštní požadavky spojené s poskytnutím UI.

Článek 7 - Bezpečnostní spolupráce

Uzavření smlouvy předchází důkladná analýza právní úpravy ochrany UI a její aplikace ve smluvních státech. Smlouvy jsou prováděny národními bezpečnostními úřady. Ať se jedná o vzájemné informační povinnosti o změnách právní úpravy, struktury orgánů, které se podílejí na zajišťování ochrany UI, bezpečnostních rizicích nebo dalších změnách, které mohou mít vliv na ochranu UI, uznávání bezpečnostních oprávnění, povolování návštěv nebo řešení sporů, smluvní strany předpokládají, že mezi národními bezpečnostními úřady bude probíhat intenzivní komunikace, že otázky společného zájmu budou konzultovány a při hledání řešení budou spolupracovat.

V průběhu bezpečnostního řízení může vzniknout potřeba dožádat informace týkající se účastníka řízení od bezpečnostního úřadu cizí moci. Z tohoto důvodu se stanovuje povinnost spolupráce národních bezpečnostních úřadů smluvních stran při provádění úkonů v bezpečnostním řízení. Spolupráce Úřadu s úřadem cizí moci při provádění bezpečnostního řízení je výslovně umožněna ustanovením § 138 odst. 1 písm. k) zákona č. 412/2005 Sb. Povinnost Úřadu provádět úkony v bezpečnostním řízení na žádost bezpečnostního úřadu členského státu EU nebo smluvního partnera je stanovena ustanovením § 110 odst. 2 zákona č. 412/2005 Sb.

Splnění podmínek pro přístup k UI je ověřováno v bezpečnostním řízení, jehož výsledkem je vydání rozhodnutí. Za účelem usnadnění mobility fyzických osob, které jsou oprávněny k přístupu k UI, a podpory rozvoje obchodních vztahů, které předpokládají nebo při kterých dochází k výměně UI, si smluvní strany tam, kde jsou podmínky pro přístup k UI srovnatelné a bezpečnostní řízení probíhá za srovnatelných podmínek, uznávají osvědčení fyzických osob a osvědčení podnikatelů. Uznávání předpokládá a formální požadavky pro něj stanoví § 62 zákona č. 412/2005 Sb.

Příslušné bezpečnostní úřady si bezodkladně oznamují změny týkající se osvědčení fyzických osob a osvědčení podnikatelů, uznaných v souladu s článkem 7 odstavcem 3 Smlouvy, zejména v případech jejich zrušení nebo po uplynutí doby platnosti.

K usnadnění dosažení těchto cílů se smluvní strany dohodly, že příslušné bezpečnostní úřady budou používat při plnění této Smlouvy anglický jazyk.

Národní bezpečnostní úřady se navzájem informují o bezpečnostních hrozbách, jež mohou ohrozit vyměněnou utajovanou informaci

Článek 8 – Utajované smlouvy

Hospodářské vztahy, při kterých vznikají UI nebo dochází k jejich výměně, předpokládají uzavírání smluv, které jsou označeny jako utajované. Tyto smlouvy jsou uzavírány a prováděny podle vnitrostátních právních předpisů upravujících ochranu UI příslušné smluvní strany.

Národní bezpečnostní úřady si na vyžádání potvrdí, že navrhovaní kontrahenti a fyzické osoby účastníci se sjednávání nebo provádění utajovaných smluv jsou držiteli příslušného osvědčení fyzické osoby nebo osvědčení podnikatele

Každá utajovaná smlouva sjednaná v souladu se Smlouvou musí obsahovat bezpečnostní přílohu a projektové bezpečnostní pokyny, které určují bezpečnostní požadavky a stupně utajení jednotlivých fází a částí utajované smlouvy. Kopie projektových bezpečnostních pokynů se zašle národnímu bezpečnostnímu úřadu smluvní strany, pod jejíž jurisdikcí bude utajovaná smlouva prováděna.

Národní bezpečnostní úřady mají právo též požadovat, aby byla provedena bezpečnostní inspekce subjektu umístěného na území druhé smluvní strany s cílem zajištění dodržování vnitrostátních právních předpisů této druhé strany v oblasti ochrany utajovaných informací.

Článek 9 - Předávání utajovaných informací

UI si smluvní strany předávají v souladu s vnitrostátními právními předpisy poskytující strany diplomatickou cestou nebo jiným způsobem, na kterém se národní bezpečnostní úřady dohodnou. Smluvní strany si mohou UI předávat také elektronicky v souladu s bezpečnostními postupy schválenými národními bezpečnostními úřady. Takový postup předpokládá předávání UI komunikačními prostředky, které budou certifikovány pro nakládání s UI národními bezpečnostními úřady obou smluvních stran.

Článek 10 – Reprodukce, překlad a ničení utajovaných informací

Reprodukce (kopie, výpis, opis) a překlady UI musí být označeny příslušným stupněm utajení a doplňujícím označením (označení blíže určující podmínky poskytnutí UI, tj. vymezení okruhu distribuce UI nebo dobu utajení UI) a musí jim být poskytnuta ochrana jako původní UI. Počet reprodukcí přitom musí přijímající strana omezit na nezbytné minimum. Vyhotovený překlad UI musí být navíc opatřen poznámkou v jazyce překladu, která vysvětluje, že obsahuje UI druhé smluvní strany. Účelem tohoto ustanovení je zajistit, aby bylo z UI zřejmé, kdo je poskytovající stranou, a tedy podle jaké vnitrostátní právní úpravy se nakládání s touto UI řídí.

V souladu s principem kontroly původce lze překlad nebo reprodukci UI stupně utajení **PŘÍSNĚ TAJNÉ/ДРЖАБНА ТАЈНА/DRŽAVNA TAJNA** vyhotovit pouze s předchozím písemným souhlasem poskytující strany.

Součástí tohoto článku je ustanovení týkající se ničení UI. UI stupně utajení **PŘÍSNĚ TAJNÉ/ДРЖАБНА ТАЈНА/DRŽAVNA TAJNA** nesmí být zničena a musí být vrácena poskytující straně.

Článek 11 - Návštěvy

Režim návštěv je standardní procedurou vycházející z bezpečnostních předpisů NATO, která zjednodušuje spolupráci předpokládající poskytování UI mezi ústředními orgány státní správy, ozbrojenými silami nebo pracovníky společností participujícími na utajovaných

smlouvách. Cílem je zajistit, že přístup k UI bude umožněn toliko osobám, které jsou držiteli osvědčení fyzické osoby pro přístup k UI příslušného stupně utajení. V případě návštěv je rozhodující přístup k UI bez ohledu na to, zda-li k němu dojde v budově státní instituce nebo při cvičení ve vojenském prostoru. Vždy je však nutné definovat subjekt, který bude poskytovatelem UI. Jedná se tedy o institut personální bezpečnosti a nikoliv fyzické bezpečnosti.

Osoba zašle žádost o povolení návštěvy národnímu bezpečnostnímu úřadu svého domovského státu. Tento na žádosti potvrdí, že je osoba držitelem příslušného osvědčení fyzické osoby a následně ji zašle národnímu bezpečnostnímu úřadu smluvní strany, na jejímž území se nachází subjekt, který bude navštíven. Národní bezpečnostní úřad hostitelského státu žádost zpracuje a povolí nebo zamítne návštěvu.

V ČR lze podle zákona č. 412/2005 Sb. přístup k UI umožnit pouze tehdy, je-li fyzická osoba držitelem osvědčení pro přístup k UI nebo v případech, kdy Úřad uzná bezpečnostní oprávnění vydané úřadem cizí moci, který má ve své kompetenci ochranu UI. Povolení návštěvy je tedy v ČR provázeno i provedením uznání bezpečnostního oprávnění.

Příslušné úřady se však mohou dohodnout i na jiném režimu povolování návštěv, zejména jedná-li se o osoby podle § 58 zákona č. 412/2005 Sb.

Žádost o povolení návštěvy se podává prostřednictvím národních bezpečnostních úřadů alespoň dvacet dnů před jejím zahájením. V naléhavých případech může být žádost o povolení návštěvy podána ve lhůtě kratší na základě předchozí součinnosti příslušných bezpečnostních úřadů.

Žádosti o povolení návštěvy obsahují:

- jméno a příjmení návštěvníka, datum a místo narození, státní občanství a číslo cestovního pasu/průkazu totožnosti;
- pracovní zařazení návštěvníka a určení subjektu, který zastupuje;
- stupeň utajení, pro který bylo návštěvníkovi vydáno osvědčení fyzické osoby včetně doby jeho platnosti;
- datum a délku návštěvy. V případě opakované návštěvy se uvede její celková délka;
- účel návštěvy včetně nejvyššího stupně utajení UI, ke kterým je přístup vyžadován;
- název, adresu, telefonní/faxové číslo a e-mail a kontaktní osobu subjektu, který má být navštíven;
- datum, podpis a otisk úředního razítka národního bezpečnostního úřadu zasílajícího žádost.

Národní bezpečnostní úřady se mohou dohodnout na seznamu osob, jimž jsou povoleny opakované návštěvy. Národní bezpečnostní úřady se mohou dohodnout na dalších podrobnostech opakovaných návštěv.

Veškeré UI, k nimž návštěvník získá v průběhu návštěvy přístup, se považují za UI předané podle Smlouvy o UI.

Článek 12 – Bezpečnostní incidenty

Národní bezpečnostní úřady se bezodkladně písemně informují o bezpečnostním incidentu, při kterém došlo k vyrazení, zneužití nebo ztrátě utajované informace, nebo o podezření, že k takovému incidentu došlo.

K tomu příslušné úřady přijímající strany (tj. orgány činné v trestním řízení) incident bezodkladně vyšetří. K tomu příslušné úřady poskytující strany spolupracují na vyšetřování, pokud je to vyžadováno.

V každém případě přijímající strana písemně informuje poskytující stranu o okolnostech incidentu, rozsahu škody, opatřeních přijatých pro její zmírnění a o výsledku vyšetřování.

Článek 13 - Náklady

Každá smluvní strana si hradí své náklady vzniklé v souvislosti s prováděním Smlouvy o UI.

Článek 14 – Výklad a řešení sporů

Jakýkoliv spor týkající se výkladu nebo provádění Smlouvy o UI bude řešen jednáním mezi smluvními stranami a nebude předložen žádnému národnímu ani mezinárodnímu soudu k urovnání.

Článek 15 – Prováděcí ujednání

Národní bezpečnostní úřady mohou v rozsahu pravomocí svěřených jim vnitrostátními právními předpisy mezi sebou sjednávat prováděcí ujednání za účelem zajištění provádění této Smlouvy.

Článek 16 - Závěrečná ustanovení

Smlouva se sjednává na dobu neurčitou. Vstoupí v platnost první den druhého měsíce následujícího po doručení pozdějšího oznámení mezi smluvními stranami diplomatickou cestou informujícího o tom, že byly splněny všechny vnitrostátní podmínky pro vstup této Smlouvy v platnost.

Tuto Smlouvu lze změnit na základě písemného souhlasu smluvních stran. Změny vstoupí v platnost v souladu s ustanovením odstavce 1.

Každá ze smluvních stran má právo tuto Smlouvu kdykoliv písemně vypovědět. V takovém případě je platnost Smlouvy ukončena po šesti měsících následujících po dni, kdy bylo písemné oznámení o výpovědi doručeno druhé smluvní straně. Veškerým UI poskytnutým nebo vytvořeným podle této Smlouvy bude zajištěna ochrana podle této Smlouvy i po ukončení její platnosti do doby, než poskytující strana zprostí přijímající stranu této povinnosti.

Zajištění provádění Smlouvy

Odpovědnost za implementaci této Smlouvy mají v ČR Národní bezpečnostní úřad a v Srbsku Канцеларија Савета за националну безбедност и заштиту тајних података

Tyto instituce jsou ve Smlouvě uvedeny jako národní bezpečnostní úřady a jejich funkce je jasně definována.

Dopad na státní rozpočet

Smlouva byla sjednána tak, že se nepředpokládá dopad na státní rozpočet.

Zhodnocení souladu Smlouvy s právním řádem, ústavním pořádkem a mezinárodními závazky ČR

Navrhovaný text Smlouvy o UI je v souladu s ústavním pořádkem, s ostatními součástmi právního řádu ČR a mezinárodně-právními závazky ČR (včetně práva a bezpečnostních standardů EU).

Odůvodnění kategorizace navrhované Smlouvy

Vzhledem k tomu, že Smlouva má upravovat věci, jejichž úprava je vyhrazena zákonu, a dále práva a povinnosti osob, jedná se o smlouvu, k jejíž ratifikaci je v souladu s článkem 49 Ústavy potřebný souhlas obou komor Parlamentu. Ve smyslu Směrnice vlády pro sjednávání, vnitrostátní projednávání, provádění a ukončování platnosti mezinárodních smluv, schválené usnesením vlády č. 131 ze dne 11. února 2004, se jedná o mezinárodní smlouvu prezidentské kategorie.

Smlouva byla podepsána v Bělehradu dne 13. května 2013 ředitelem Národního bezpečnostního úřadu Ing. Dušanem Navrátilem a ředitelem Kanceláře Rady národní bezpečnosti a ochrany utajovaných informací Goranem Matićem.

V Praze dne 29. července 2013

Jiří Rusnok, v.r.

předseda vlády